

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 93)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Αύγουστος-Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2018

ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΑΡΤΙΜΕΝΤΑ ΤΗΣ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ

«Τρίτωσε τὸ κακὸ» λέει ὁ λαός. Ἄραγε θὰ πάη καὶ πιδ ψηλά; Ἄπ' ὅ,τι δείχνουν τὰ προγνωστικὰ τῶν κρατούντων, τὸ κακὸ θὰ ἀποκορυφωθῆ ὅσο σὲ καμμιά ἄλλη ἐποχὴ, γιὰ νὰ ἔρθῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἄρῃ ἅπαντας. Χρόνια Σοδόμων καὶ Γομόρρων, χρόνια πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. Πάντως τὰ κατὰφεραν οἱ

κρατοῦντες Συριζαῖοι νὰ ἀναμείξουνε κάθε ἀρχὴ καὶ ἐξουσία, νὰ μαγαρίσουνε τοὺς πάντας, γιὰ νὰ ἐτοιμασθῆ τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ὅπως μᾶς λέγει ὁ προφήτης Δανιήλ. Λὲς καὶ ψάχνονται νὰ βάλῃ καθέννας τὸ λιθαράκι του στὴν καταστροφὴ τοῦ

κόσμου. Τὸ πρῶτο ἑταρτιμὰν ἦταν νὰ πείσῃ τὸν κόσμον νὰ ἀνεχθῆ τὴν ἀκολασία ὡς κατάστασι φυσικὴ. Ναὶ μὲν δὲν τοὺς ἀποδεχόμαστε, ἀλλὰ τοὺς δεχόμαστε. Καὶ ἄρχισε ἔτσι νὰ βράξῃ ὁ μεγάλος κάζανος. Βγῆκε καθέννας στὸν δρόμον νὰ δείξῃ τὴν πομπή του, σὰν νὰ ἴναι φυσικὴ κατάσταση, ποὺ δὲν ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον στὴν ντροπὴ καὶ στὴν ἀναι-

σχυντία. Δεύτερο ἑταρτιμὰν νὰ μποροῦν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ συζοῦν ἀναίσχυντα καὶ ἐλεύθεροι ἀπὸ κάθε ἔλεγχον. Οἱ ἐπινοήσεις συνεχίζονται καὶ κτίζονται καὶ τρίτο ἑταρτιμὰν: ζητοῦν νὰ υἱοθετοῦνε παιδιὰ! Νὰ ἐξαφανιστῆ ἡ λέξι πατέρας ἢ μητέρα καὶ ἀντ' αὐτῆς νὰ τοποθετηθῆ ἄ γονιὸς καὶ β' γονιός. Ἡ Ἐκκλησία μῆ-

τε τουφεκᾷ μῆτε μάχαιρα βγάξει. Ἡ ἀναίσχυντία συνεχίζεται: νὰ ἔχουνε δικαίωμα νὰ γίνωνται καὶ ἀνάδοχοι. Νὰ παρουσιάζονται στὸ ναὸ καὶ νὰ ζητοῦνε νὰ γίνουν νονοί. Ἀντάριασαν τὰ πάντα, προκειμένου νὰ ἔχουν οἱ ἐντελῶς ἀναίσχυντοι πρόσωπον

στὴν κοινωνία. Ψώριασε καὶ ἡ γίδα καὶ τὸ πρόβατον. Καὶ ἐκεῖνος ποὺ διακρατεῖ τὰ σύμπαντα ἐσιώπησε. Δαιμόνια καινὰ γέμισε ἡ κοινωνία. Καὶ ἐνῶ φθάσαμε στὸ τρίτο ἑταρτιμὰν τῆς ἀκολασίας, μὲ γεννήτρια βέβαια πάντοτε τὴν κυβέρνησι, ἔχουμε ἐδῶ στὸ Ἅγιον Ὄρος συναδέλφους καθηγουμένους, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν συμφιλίωσι μὲ μιὰ τέτοια κυ-

βέρνηση, για να κερδίσουνε δύο νόμους! Άρχοντες τοῦ ἁγίου Τόπου τούτου καὶ τὰ πρῶτα φέροντες, ἐπικοινωνεῖτε μὲ τὴν συνειδήσή σας; Ζητᾶτε νὰ ἔχετε συνδαιτυμόνες στὰ τραπέζια σας ἐχθρούς καὶ πολέμιους τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος; Γιατὶ τί θὰ κάνη καὶ ἡ πατρίδα, ἂν ἔχη στρατευόμενους ἀνώμαλους; Πολὺ ἀκόμα λυπήθηκα, σπαρακτικὰ ἡ καρδιά μου πονάει, δόθηκε διαταγὴ στὰ στρατόπεδα τῆς Μυτιλήνης νὰ μὴ σηκώνουν σημαία ἑλληνική! Σήμερα, ὅπως σὲ ὅλα τὰ Πανεπιστήμια, καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ διδάσκει περισσότερο κοινωνιολογία καὶ παιδαγωγικά. Ἐλάττωσαν τὰ μαθήματα τὰ θεολογικὰ καὶ γέμισαν τὶς ὥρες τῶν φοιτητῶν μὲ κοινωνιολογία καὶ παιδαγωγικά. Ἡ κοινωνιολογία καὶ τὰ παιδαγωγικά θὰ σώσουν τὸν κόσμον καὶ ὄχι ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου! Σπάνε τὰ κεφάλια τους τὰ παιδιά νὰ μάθουνε τί σφύριξε στὸ αὐτὶ τοῦ κάθε ἀθέου ὁ διάβολος. Τρομερὴ ἀλλαγὴ σὲ ὅλα. Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξη νὰ μὴν εἰσέλθῃ αὐτὸ τὸ πνεῦμα καὶ στὴν Ἐκκλησία καὶ ἀκοῦμε ἀπὸ τὸν ἄμβωνα ὅχι τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ παιδαγωγικὰ καὶ κοινωνιολογικά. Τὸ Εὐαγγέλιο ἄλλαξε τὸν κόσμον. Τὸ Εὐαγγέλιο μᾶς ἔδειξε τὴν ὁδὸ. Ὅλα αὐτὰ ἔχουν ὑπόβαθρον τὴν πολιτικὴ ἀσχήμια τῆς ἐποχῆς μας. Καὶ κάτι κομματάκια ποὺ λένε ὅτι ὑποστηρίζουν τὴν Ἐκκλησία, ἔρχονται νὰ ἀποτελειώσουν τὸ ἔργο τοῦ διαβόλου. Ἀφοῦ, Νέα Δημοκρατία, παρουσιάξεσαι ὅτι τὰ μέλη σου εἶναι τῆς Ἐκκλησίας, πῶς ψηφίζεις νόμους ἀκολασίας; Πῶς συμπράττεις μὲ βδελύγματα; Ἄς ἀναμείνουμε, ἀδελφοί. Ἐχει καὶ γιὰ μᾶς ὁ Θεὸς τὸ μέγα του ἔλεος. Ἐξεγείρου, Δεββῶρα. Ὁ πόλεμος ἔφθασε στὴν πόρτα

σου. Ἐκκλησία, μὴ καθεύδης, μὴ ρέγγης στὴν κοιλία τοῦ ἄδου. Κράτα τὸ Εὐαγγέλιο καὶ αὐτὸ δίδασκε μὲ πόνο καὶ μὲ δάκρυα στὸν κόσμον ποὺ σοῦ ἀπέμεινε ἀκόμα. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν σημερινῶν κρατούντων: ἀκολασία, ἀναισχυντία καὶ πείνα στὸν κόσμον. Ἡ ἀπόγνωση ἴσως σὲ λίγο δὲν θὰ λείπη ἀπὸ κανένα, καὶ ὅλοι θὰ ἐπιζητοῦνε τὸ ἡρωικὸν τέλος, ὄχι γιατί κουράστηκαν στὴν ζωὴ, ἀλλὰ γιατί παραφορτώθηκαν μὲ ἀσήκωτα βάρη, χρέη, δημεύσεις περιουσιῶν καὶ ἀνεργία. Τὰ θεριὰ τοῦ δάσους ζοῦν πιὸ εὐτυχισμένα ἀπὸ μᾶς.

– Πατέρα, χτυπάει τὸ κονδούνη τῆς πόρτας. – Ἐλα πρὸς τὰ ἴδω, παιδί μου· μὴν ἀνοίξεις. – Χτυπάει τὸ τηλέφωνο. – Μὴ τὸ σηκώσετε· ὁ ἔφορος θὰ εἶναι.

Τί νὰ φυλάξης καὶ τί νὰ κρύψης; Πεπατᾶς καὶ δὲν ξέρεις ἀπὸ ποῦ νὰ φυλαχθῆς. Ὁ Ἀδὰμ ἔτρεξε στὰ φυλλώματα νὰ κρυφθῆ. Ἐγὼ κι ἐσὺ ποῦ νὰ πᾶμε; **Μὴ φτύνης στὸν κόρφο σου, Ἕλληνα, ἀλλὰ στὰ πρόσωπα ἐκείνων ποὺ σὲ καταντήσανε ἔτσι.**

† Γρηγόριος ὁ Ἀρχιεπελαγίτης

Εἶδηση: Ὁ Γέροντας Γρηγόριος, κατὰ κόσμον Ἐμμανουὴλ Ζουμῆς, ἠγούμενος τῆς Μονῆς Δοχειαρίου, ὁ τόσο κόσμον ἀναπαύων καὶ καθοδηγῶν τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ τὰ μαχητικὰ κείμενά του, ὅπως καὶ τὸ ἀνωτέρω ποῦ δημοσιεύσαμε, ἐκοιμήθη εἰρηνικὰ στὶς 22/10/2018. Κατάγονταν ἀπὸ τὴν Πάρο ἐξ' οὗ καὶ Ἀρχιεπελαγίτης. Μόνασε «παρὰ τοὺς πόδας» τῶν ἁγίων Πατέρων Φιλόθεου Ζερβάκου καὶ Ἀμφιλόχιου Μακρή καὶ ἐχρημάτισε ἐπιτυχῶς ἠγούμενος τῶν Μονῶν Μυρτιάς, Προυσοῦ στὸ Καρπενήσι καὶ Δοχειαρίου Ἁγίου Ὁρους.

Σεβασμιότατοι Γέροντες και αγαπητοὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, πρὶν σᾶς ἀφηγηθῶ τὴ δική μου ἱστορία, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς μεταφέρω τὴν προσωπική μου ἰσχυρότατη πεποίθηση πὼς οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας ζοῦν ἀνάμεσά μας, χαίρονται μαζί μας, μᾶς στηρίζουν στὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς, λυποῦνται καὶ πονοῦν μὲ τὰ βάσανά μας, εἶναι πάντα ἐκεῖ νὰ ἀκούσουν σπλαγχνικὰ τὰ παράπονα, τὶς πίκρες, μὰ καὶ τὶς χαρές μας καὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ πάντα μᾶς τείνουν τὸ χεῖρι βοήθειας ἀποδεικνύοντας πὼς ὁ Θεός μας εἶναι Ἀγάπη, Εἰρήνη, Ἀλληλεγγύη, Ζωή.

Μὲ λένε Κωνσταντίνα καὶ ἡ δική μου ἱστορία γνωριμίας μὲ τοὺς Ἁγίους μας Ραφαήλ, Νικόλαο καὶ Εἰρήνη ποὺ ἐπιβεβαιώνει τὴν πεποίθησή μου αὐτὴ ξεκινᾷ ἀκριβῶς ἓνα χρόνο πρὶν, σημειώνοντας δέ, ὅτι ἐνῶ πιστεύω πάρα πολὺ καὶ ἔχω δεῖ στὴν πορεία τῆς ζωῆς μου ἀρκετὰ θαύματα, δὲν εἶχα καμία ἐπαφή μὲ τοὺς ἐν λόγῳ Ἁγίους. Ἐνα χρόνο πρὶν, λοιπόν, καλοκαίρι τοῦ 2014, πῆγα νὰ κάνω τὸ καθιερωμένο ἐτήσιο check-up μου, τὸ ὁποῖο σημειωτέον μὲ βρῆκε σὲ καταπληκτικὴ φυσικὴ κατάσταση. Τὸ Σεπτέμβριο τοῦ ἴδιου ἔτους, μία φωνὴ στὸ μυαλό μου, μία ἐσωτερικὴ διαίσθηση μὲ παρακινεῖ ἐπίμονα νὰ ἐπισκεφτῶ τὸ γιατρό μου καὶ νὰ ἐπαναλάβω τὶς ἴδιες αἱματολογικὲς ἐξετάσεις. Ἦταν τότε ποὺ ξεκίνησε ἔτσι ξαφνικὰ καὶ ἀναπάντεχα ἡ Μέγιστη δοκιμασία τῆς ζωῆς μου. Τὸ

ἀποτέλεσμα: Ὁξεία μυελογενὴς Λευχαιμία ραγδαία ἐξελισσόμενη. Μέσα σὲ διάστημα 10 ἡμερῶν ἡ ζωὴ μου ἄλλαξε ριζικὰ καὶ ὀριστικὰ καὶ βρέθηκα στὸ κρεβάτι τοῦ νοσοκομείου νὰ παλεύω γιὰ τὴ ζωὴ μου χωρὶς μάλιστα ὁ θεράπων ἰατρός μου νὰ μοῦ δίνει πάνω ἀπὸ 50% πιθανότητες ἐπιτυχίας καὶ ἐπιβίωσης. Ἔτσι λοιπὸν ξεκίνησα ἓνα μεγάλο ταξίδι μὲ τὴν οἰκογένειά μου συντετριμμένη, δύο παιδιὰ μόνον τοὺς στὸ σπῆτι καὶ τὸν σύζυγό μου πάντα δίπλα μου χωρὶς νὰ ξέρω ποῦ θὰ βγεῖ, ἀλλὰ ἔχοντας πάντα μεγάλη πίστη καὶ

παρακαλώντας κάθε μέρα τὸν Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους του νὰ μὲ λυπηθοῦν καὶ νὰ μοῦ δώσουν μία δεύτερη εὐκαιρία στὴ ζωὴ. Ξεκινώντας λοιπὸν τὴν πρώτη χημειοθεραπεία μου καὶ στὸ πλαίσιο τῆς μηνιαίας παραμονῆς μου στὸ νοσοκομεῖο ἄρχισαν νὰ διαφαίνονται τὰ σημάδια τῆς Θείας Χάρης καὶ τῆς θαυματουργικῆς ἐπέμβασης τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ.

Ἀρχικὰ, ζήτησα ἀπὸ τὴν κόρη μου νὰ μοῦ φέρει εἰκόνες στὸ νοσοκομεῖο, γιὰ νὰ προσεύχομαι καθημερινά. Ἐκείνη λοιπὸν ψάχνοντας εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας καὶ ἄλλων Ἁγίων στὸ σπῆτι βρῆκε μία παλιὰ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ, τὴν ὁποία παλαιότερα μᾶς εἶχαν χαρίσει καὶ ἀπὸ τότε δὲν τὴν εἶχαμε ξαναδεῖ. Ἐπιπλέον, πηγαίνοντας σὲ μαγαζὶ μὲ ἐκκλησιαστικὰ εἶδη καὶ ζητώντας ἄλλες εἰκόνες 3 φορὲς τῆς ἔδωσαν εἰκόνα τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης. Ἔτσι λοι-

πόν μου ἔφερε μία Εἰκόνα τῶν Ἁγίων στο νοσοκομεῖο, ὅπου σημειωτέον ὑπῆρχε καὶ ἐκκλησιάκι ἀφιερωμένο στὴν μνήμη τῶν Ἁγίων, τὸ ὁποῖο ἐκείνη τὴν περίοδο φιλοξενοῦσε τὰ ὁστὰ τους ἀφιχθέντα ἐκ Μυτιλήνης πρὸς βοήθεια καὶ χάριν τῆς εὐλάβειας τῶν νοσοῦντων τοῦ νοσοκομείου. Τόσες πολλὲς συμπτώσεις στὶς ὁποῖες ἐγὼ στὴν κατάστασή μου δὲν ἔδωσα σημασία. Περνώντας οἱ μέρες καὶ παρὰ τὴ δυσκολία τῶν θεραπειῶν καὶ τὴν ταλαιπωρία μου δὲν σταματοῦσα νὰ προσεύχομαι στοὺς Ἁγίους καὶ νὰ μὴν χάνω τίς δυνάμεις μου. Τότε ἦταν ποὺ ἦρθε νὰ μὲ ἐπισκεφτεῖ ἕνας οἰκογενειακὸς φίλος, ὁ ὁποῖος γιὰ συμπάρασταση μου ἔφερε ἕνα πολὺ ξεχωριστὸ δῶρο: Λαδάκι ἀπὸ τὸ κανδήλι τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ στὴν Μυτιλήνη, τὸ ὁποῖο τοῦ εἶχαν φέρει πρὸς βοήθεια ὅταν κάποτε εἶχε ἀρρωστήσει βαριά. «Νὰ σταυρωθεῖς μὲ αὐτὸ καὶ νὰ παρακαλέσεις τὸν Ἅγιο. Ὅπως βοήθησε ἐμένα στὸ πρόβλημά μου, ἔτσι θὰ βοηθήσει κι ἐσένα. Μάλιστα, ἂν θέλεις νὰ πᾶς, ὑπάρχει Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος. Εἶμαι σίγουρος πὼς ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ θὰ εἶναι δίπλα σου, ἀρκεῖ νὰ τὸν παρακαλέσεις μὲ εὐλάβεια.» Αὐτὸ λοιπὸν καὶ ἔκανα. Σταυρώθηκα μὲ τὸ λαδάκι καὶ παρακάλεσα τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ νὰ λυπηθεῖ ἐμένα καὶ τὴν οἰκογένειά μου. Καὶ ἡ Θεία Χάρις του δὲν ἀργήσει νὰ ἀνταποκριθεῖ στὸ κάλεσμά μου. Τὸ ἴδιο κιόλας βράδυ ἦρθε πρὸς συμπάραστασή μου. Ἐγὼ ταλαιπωρημένη ἀπὸ τὴν χημειοθεραπεία κοιμόμουν βαριά. Δίπλα μου στὴν καρτέκλα κοιμόταν καὶ ὁ σύζυγός μου. Ξαφνικὰ ἀκούω μία βροντερὴ ἀντρικὴ φωνὴ νὰ φωνάζει τὸ ὄνομά μου. «Κωνσταντίνα,

Κωνσταντίνα». Ξυπνάω καὶ ρωτάω τὸν σύζυγό μου γιὰ ποῖο λόγο μὲ φωνάζει. Ἐκεῖνος μοῦ ἀπαντᾷ κοροϊδευτικὰ πὼς ἔχω παραισθήσεις καὶ ξανακοιμάται. Κλείνοντας τὰ μάτια μου αἰσθάνομαι ἕνα χέρι στὸ μέτωπό μου νὰ μὲ πιέζει καὶ μετὰ μίνα περιέργη αἴσθηση νὰ μὲ διαπερνᾷ. Μὲ κλειστὰ τὰ μάτια ρωτῶ θυμωμένα τὸν σύζυγό μου γιατί θέλει νὰ δεῖ τὴν θερμοκρασία μου μὲ τὸ χέρι του στὸ μέτωπό μου καὶ ὄχι μὲ τὸ θερμόμετρο. Ἐκεῖνος δὲν μοῦ ἀπαντᾷ καὶ ὅταν ἀνοίγω τὰ μάτια μου τὸν βλέπω νὰ κοιμάται. Νομίζοντας πὼς ἡ φαντασία μου παίξει παιχνίδια ξανακλείνω τὰ μάτια μου καὶ πέφτω σὲ βαθὺ ὕπνο. Καὶ τότε βλέπω ἕνα συγκλονιστικὸ ὄνειρο, τὴν ἀπόδειξη τῆς Ἁγίας Παρουσίας τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ κοντὰ μου. Βρίσκομαι σὲ ἕνα καταρράκτη μὲ γάργαρο, τρεχούμενο καὶ πεντακάθαρο νερὸ, τὸ ὁποῖο κυλᾷ ἀπὸ βράχια ἐξίσου ἀνοιχτόχρωμα καὶ πεντακάθαρα. Στὴν κορυφὴ κρέμονται δύο καδένες. Ἡ μία καδένα ἀκούω πὼς ἀπεικονίζει τὴν Ἁγία Εἰρήνη Χρυσοβαλάντου, ἡ ὁποία πάντα μὲ προστατεύει, μὰ δὲν τὴν βλέπω. Ἡ ἄλλη ἦταν μία ἀσημένια, γυαλιστερὴ καδένα σὲ σχῆμα καρδιάς ποὺ ἀπεικονίζει τοὺς Ἁγίους Ραφαὴλ, Νικόλαο καὶ Εἰρήνη. Τότε ἀκούω μία φωνὴ νὰ μοῦ λέει: «Παρ' τὴν, εἶναι γιὰ σένα» καὶ ξυπνάω τρομαγμένη. Τὸ ἐπόμενο πρωινὸ ξύπνησα μὲ φοβερὸ πονοκέφαλο στὸ σημεῖο ποὺ ἐνίωσα τὸ ἄγγιγμα τὸ προηγούμενο βράδυ. Ἄρχισα νὰ διηγούμαι στὴν κόρη μου καὶ στὸν ἄντρα μου τὸ ὄνειρο καὶ ὅλοι μαζί εὐχαριστήσαμε τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ. Σὲ λίγο ἔρχεται καὶ ὁ γιατρός μου καὶ μὲ πληροφορεῖ πὼς ὁ ὄργανισμός μου ἀνταποκρίθηκε στὴν πρώτη θεραπεία καὶ ἀναπαρά-

γει λευκά αίμοσφαίρια και μάλιστα από τὸ κεφάλι και ὄχι ἀπὸ τὴ μέση, πράγμα πάρα πολὺ σπάνιο ὅπως χαρακτηριστικά μου εἶπε. Δὲν εἶπα τίποτα, ὅμως ἀπὸ μέσα μου εὐχαριστοῦσα θεοῦ τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ γιὰ τὴν προσφορὰ του. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα και σὲ κάθε θεραπεία ἀπὸ τὶς 6 ποὺ ἔκανα, πάντα ὁ ὀργανισμὸς μου ἀνταποκρινόταν ἀπὸ τὸ κεφάλι, ἀπὸ ὅπου δέχτηκα τὸ Ἅγιο Ἄγγιγμα. Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο κοντὰ στὰ Χριστοῦγεννα, γιὰ νὰ κάνω μία μικρὴ ἀνάπαυλα μέχρι τὴ δευτέρη θεραπεία ἀποφάσισα νὰ ἐπισκεφτῶ τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἐφραῖμ στὴ Νέα Μάκρη, διότι γιὰ τὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ δὲν εἶχα κανένα στοιχειό πῶς νὰ πάω. Στὴ διαδρομὴ εἶχα συνέχεια στὸ μυαλό μου τὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ και ὅλο τὴν ἀνέφερα. Ὁ ὀδηγὸς τοῦ ταξί προθυμοποιήθηκε τότε νὰ βρεῖ τὸ δρόμο και

νὰ μᾶς πάει. Φτάνοντας λοιπὸν στὴν Μονὴ ἐκείνο τὸ χειμωνιάτικο πρωινό, τὸ τοπίο μου φάνηκε ἀποκοσμο γνώριμο, μολονότι δὲν εἶχα ξαναπάει ποτέ. Στὴν πόρτα μᾶς περιμένε ὁ Γέροντας Ρ., στὸν ὁποῖο διηγήθηκα τὸ θαῦμα μου και τοῦ ζήτησα νὰ μᾶς ὀδηγήσει στὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου. Ἐκεῖνος πρόθυμα δέχτηκε. Μπαίνοντας μέσα και ἀντικρίζοντας τὸ Βράχο και ὅλο τὸ Μνημεῖο ποὺ ὑπάρχει ἐκεῖ συγκινήθηκα, γιὰτὶ ἀμέσως κατάλαβα ὅτι αὐτὸ ἦταν ποὺ εἶχα δεῖ στὸν ὕπνο μου. Φεύγοντας ἀπὸ τὴ Μονὴ ἤμουν σίγουρη πῶς ὁ Ἅγιος ἦταν κοντὰ μου και ὅλα θὰ πηγαιναι καλά. Οἱ

μῆνες περνοῦσαν και ἡ δοκιμασία μου ἀδιάκοπα συνεχιζόταν. Γύρω στὸν Ἀπρίλιο μὲ πληροφοροῦν οἱ γιατροὶ πῶς βρέθηκε δότης μυελοῦ τῶν ὀστέων και πῶς σύντομα θὰ ἔκανα μεταμόσχευση, προκειμένου νὰ νικήσω τὴν ἀσθένεια μακροπρόθεσμα. Ἐγὼ ἀπὸ τὴ μία χάρηκα, ἀπὸ τὴν ἄλλη μὲ κυρίευσε ὁ φόβος γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα. Κι ἂν κάτι πηγαιναι στραβά; Δὲν εἶχα δευτέρη εὐκαιρία. Θὰ ἔφευγα και θὰ ἄφηναι πίσω τὰ παιδιὰ μου. Ἀποφασίσαμε λοιπὸν μὲ τὴν οἰκογένειά μου και ἕναν οἰκογενειακὸ φίλο νὰ ἐπισκεφτοῦμε και πάλι τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ, γιὰ νὰ πάρω κουράγιο γιὰ τὸ μεγάλο μου ἄλμα πρὸς τὴ ζωὴ.

Βρεθήκαμε στὴν πανηγυρικὴ λειτουργία τῆς 25ης Μαρτίου, ὅταν ὁ Ἅγιος μᾶς ἔκανε γιὰ δευτέρη φορὰ γνωστὴ τὴν παρουσία του. Καθὼς ὁ Ἱερέας ἔψελνε τοὺς ὕμνους πρὸς τὴν Θεοτόκο

ἐγὼ προσευχόμουν ἔντονα και ζητοῦσα ἀπὸ τὸν Ἅγιο νὰ ἐμφανιστεῖ σὲ κάποιον ἀπὸ ἐμᾶς. Ὁ Ἅγιος ἀνταποκρίθηκε, γιὰ νὰ διαλύσει κάθε μου ἀνασφάλεια και ξαφνικὰ βλέπω τὸν φίλο μας νὰ βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία. Μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας βγαίνω ἔξω και τὸν ρωτῶ γιὰτὶ ἔφυγε ἔτσι ξαφνικὰ ἀπὸ τὸ Μυστήριο. Ἐκεῖνος λοιπὸν μοῦ ἀπαντᾷ πῶς τὴν ὥρα ποὺ ὁ Ἱερέας βρισκόταν στὴν Μέση του Ἱεροῦ και ἔψελνε εἶδε ἕνα πνεῦμα νὰ αἰωρεῖται πάνω του. Τρόμαξε πολὺ και δὲν ἤθελε νὰ κοιτάξει ἄλλο. Τότε βεβαιώθηκα πῶς ὁ Ἅγιος θὰ ἦταν γιὰ μία ἀκόμα φορὰ παραστάτης

στον ἀγώνα μου. Φύγαμε χαρούμενοι, ἐνῶ σὲ λίγες μέρες θὰ ἔμπαινα στὸ νοσοκομεῖο γιὰ τὴν Μεταμόσχευση. Καὶ ἔτσι λοιπὸν καθὼς ἡ μεγάλη ὥρα ἔφτανε καὶ ἐγὼ μπαινόβγαινα στὸ νοσοκομεῖο γιὰ τὸν προμεταμοσχευτικὸ ἔλεγχο, εἶδαμε καὶ τὸ τρίτο σημάδι τῆς Ἁγίας παρουσίας τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ στὴ ζωή μας. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἔγινε ὁ τελικὸς ἔλεγχος καὶ οἱ γιατροὶ μὲ εἶχαν ταράξει πολὺ σχετικὰ μὲ τὴν ἐπιτυχία ἢ μὴ τοῦ ἐγχειρήματος, τὶς ἐπιπλοκὲς καὶ τὴ δυσκολία τῶν διαδικασιῶν, φεύγοντας θέλησα νὰ ἐπισκεφτῶ τὴν Μονὴ Πετράκη, τὴν ὁποία σημειωτέον εἶχα ἐπισκεφτεῖ καὶ τὴν προηγούμενη μέρα γιὰ νὰ προσευχηθῶ. Μπαίνοντας λοιπὸν καὶ προσκυνώντας τὶς Εἰκόνες, πλησιάζω πρὸς τὸ Ἱερὸ καὶ ἐκεῖ μπροστὰ ὑπῆρχε μία λειψανοθήκη (ἡ ὁποία ὅμως δὲν ὑπῆρχε τὴν προηγούμενη μέρα). Πλησιάζω, προσκυνῶ χωρὶς νὰ ξέρω καὶ ἀρχίζει νὰ μὲ διαπερνᾷ ἓνα ρίγος, ἐνῶ δάκρυα κυλοῦν. Τότε ἡ κόρη μου πλησιάζει νὰ προσκυνήσει καὶ γελώντας μοῦ λέει: «Ξέρεις ποιοιοῦ τὰ Ἅγια Λείψανα προσκυνᾷς; Τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ» Τότε ὁ Ἱερέας τῆς Μονῆς μᾶς λέει πὼς μόλις ἐκεῖνη τὴ μέρα εἶχαν φτάσει ἀπὸ τὴ Μυτιλήνη καὶ γιὰ λίγες μέρες. Συγκινημένοι φύγαμε μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς ὅλα θὰ πῆγαιναν καλά. Ἔτσι λοιπὸν φτάνει γιὰ μένα ἡ μέρα τῆς μεταμόσχευσης μετὰ ἀπὸ νοσηλεία δύο ἑβδομάδων στὸ νοσοκομεῖο. Ἐνα μῆνα πρὶν μᾶς στὸ νοσοκομεῖο εἶχα ζητήσῃ ἀπὸ τὴν κόρη μου νὰ ἐπικοινωνήσει μὲ τὸ Ἅγιο Ὅρος γιὰ νὰ μᾶς στείλουν τὴν Τιμία Ζώνη τῆς Θεοτόκου. Λόγω τῆς περιπτώσεως, ὅμως, δὲν λάβαμε καμία ἀπάντηση. Τὴν ἡμέρα λοιπὸν αὐτὴ ἐγὼ ἀπὸ τὸ πρῶν προσευχόμενος καὶ ἐνιωθα στε-

νοχωρημένη ποὺ δὲν κατάφερα νὰ βρῶ τὴ Ζώνη νομίζοντας πὼς αὐτὸ ἦταν κακὸ σημάδι γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς μεταμόσχευσης. Πρὸς τὸ ἀπόγευμα ἀρχίσαμε τὴν φαρμακευτικὴ προετοιμασία προκειμένου τὴν ἴδια νύχτα νὰ δεχτῶ τὸ Μόσχευμα περιμένοντας καὶ τὸν σύζυγό μου νὰ ἔρθει κοντά μου. Ξαφνικά, χτυπάει τὸ κινητό μου. Ἦταν ὁ σύζυγός μου ποὺ μὲ πληροφοροῦσε πὼς ἓνα γράμμα εἶχε φτάσει ἀπὸ τὸ Ἅγιο Ὅρος, ρωτώντας ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀνοίξει. Δάκρυα συγκίνησης μὲ πλημμύρισαν καθὼς τοῦ ἔλεγα νὰ τὸ πάρει καὶ νὰ τρέξει κοντά μου. Πράγματι ἔφτασε λίγο πρὶν ξεκινήσει ἡ διαδικασία. Ἄνοιξα τὸν φάκελο, πῆρα τὴ ζώνη καὶ τὴν ἔδεσα πάνω μου καὶ μαζί της ἔδεσα ὅλες μου τὶς ἐλπίδες γιὰ ζωὴ. Ἡ μεταμόσχευση τελείωσε καὶ ὅλα πῆγαν καλά μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης. Σήμερα βρίσκομαι σπίτι μου προσπαθώντας νὰ ξαναβρῶ τοὺς ρυθμούς μου. Κλείνοντας θὰ ἤθελα νὰ πῶ πὼς ὁ λόγος ποὺ ἀποφάσισα νὰ καταγράψω καὶ νὰ στείλω αὐτὸ τὸ πολλαπλὸ θαῦμα εἶναι γιὰ νὰ μὴν ξεχάσω ποτὲ ὅσα ἔζησα, γιὰ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Ἅγιο Ραφαήλ ἀπὸ καρδιάς καὶ γιὰ νὰ θυμίσω στὸν κάθε ἀπλὸ ἄνθρωπο ποὺ παλεύει μὲ τοὺς δαίμονες τῆς δικῆς του ζωῆς καὶ καθημερινότητος πὼς ὁ Θεὸς καὶ οἱ Ἅγιοι ζοῦν ἀνάμεσά μας καὶ εἶναι πάντα ἐδῶ. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε αὐτοὶ ποὺ ἐπιλέγουμε νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἢ νὰ πλησιάσουμε. Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ εὐχομαι ὁ Θεὸς καὶ οἱ Ἅγιοι νὰ μᾶς ἔχουν πάντα ὑπὸ τὴν Σκέπη τους στοὺς δύσκολους καιροὺς ποὺ ζοῦμε.

Κωνσταντίνα Θ., Ἀθήνα
(ἀπὸ ἐπιστολῆ, Νοέμβριος τοῦ 2015)

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΣΚΑΒΕΙ ΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ

Στὸ Μοναστήρι, ὅπου ἀσκήτεψε ὁ Ἀββὰς Ζωσιμᾶς εἶχαν συνήθεια οἱ πατέρες τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ νὰ βγαίνουν στὴν ἔρημο γιὰ περισσότερη ἄσκηση. Σὲ κάποια τέτοια ἔξοδό του ὁ Ἀββὰς Ζωσιμᾶς βρῆκε τὴν Ὁσία Μαρία τὴν Αἴγυπτία, ἡ ὁποία, ἀφοῦ τοῦ ἐξομολογήθηκε τὰ γεγονότα τοῦ συγκλονιστικοῦ πραγματικῶς βίου της, τὸν παρεκάλεσε νὰ πάη μὲ τὰ ἄχραντα Μυστήρια γιὰ νὰ τὴν κοινωνήσῃ. Αὐτὸ καὶ ἔκανε. Τὴν ἐπόμενη χρονιά, πὺν ξαναπῆγε ὁ Ἀββὰς Ζωσιμᾶς μὲ τὸν πόθο νὰ ξανασυναντήσῃ τὴν Ὁσία στὴν ἔρημο, τὴν βρῆκε νὰ ἔχη κοιμηθῆ. Κοντὰ στὸ Ἱερὸ Λεῖψανό της ὑπῆρχαν γράμματα σκαλισμένα στὴν γῆ πὺν ἔλεγαν: «Θάψε μέ, Ἀββᾶ Ζωσιμά, σ' αὐτὸν τὸν τόπο τὸ λείψανο τῆς ταπεινῆς Μαρίας. Δώσε πίσω στὸ χῶμα τὸ χῶμα καὶ νὰ προσεύχεσαι πάντα γιὰ μένα στὸν Κύριο». Ὁ Γέροντας σκεπτόταν ὅμως πῶς θὰ ἀνοίξῃ λάκκο στὴν ἔρημο, χωρὶς νὰ διαθέτῃ κανένα ἐργαλεῖο. Προσπάθησε νὰ σκάψῃ. Ἄδικος κόπος. Ἀναστέναξε ἀπὸ τὰ βάρη τῆς καρδιάς του καὶ στρέφοντας τὸ κεφάλι, εἶδε ἓνα τεράστιο λιοντάρι νὰ στέκεται δίπλα στὸ λείψανο τῆς Ὁσίας καὶ νὰ γλείφῃ τὰ ἄκρα τῶν ποδιῶν της. Κυριεύτηκε ἀπὸ φόβο καὶ ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Τότε, τὸ λιοντάρι, μὲ τὶς κινήσεις του καὶ τὴν καλή του διάθεσι, ἄρχισε νὰ καλοπιάνῃ τὸν Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ κουνώντας τὴν οὐρά του. Ἐμοιαζε σὰν νὰ τὸν

χαιρετᾶ. Καὶ ὁ Γέροντας, χωρὶς ἴχνος φόβου πλέον στὴν καρδιά του, γύρισε καὶ τοῦ εἶπε σὰν νὰ μιλοῦσε σὲ ἄνθρωπο: -Εἶμαι γέρος καὶ δὲν ἔχω τὴν δύναμι νὰ ἀνοίξω τὸν λάκκο τῆς Ὁσίας μας. Δὲν πρόλαβε νὰ τελιώσῃ τὰ λόγια του κι ἀμέσως τὸ λιοντάρι μὲ τὰ μπροστινά του πόδια ἄρχισε ν' ἀνοίγῃ ἓνα λάκκο, ὅσο χρειαζόταν γιὰ νὰ χωρέσῃ τὸ σῶμα τῆς Ὁσίας. Ὁ Ἀββὰς Ζωσιμᾶς ἔπλυνε τότε μὲ τὰ δάκρῳά του τὰ πόδια της καὶ σκέπασε τὸ σῶμα της μὲ τὸ χῶμα. Τὸ ἄγριο θηρίο ἐκεῖνο λιοντάρι, παρακολουθοῦσε τὴν σκηνὴ ἀκίνητο. Μετά, Ἀφοῦ ἔβαλε μετάνοια

στὸν Γέροντα ἀνεχώρησε πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἐρήμου. Ὁ δὲ Ἀββὰς Ζωσιμᾶς ἐπέστρεψε στὴν Μονὴ του καὶ διηγῆθηκε στοὺς πατέρες ὅσα θαυμαστὰ εἶδε.

ΠΩΣ ΔΙΕΓΡΑΨΕ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο ΜΕΤΑΞΑΣ

Γιὰ ὅσους δὲν τὸ γνωρίζουν τὸ 1936 ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς διορίστηκε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδας καὶ στὴν συνέχεια πρωτοστάτησε στὴν ἐπιβολὴ δικτατορικοῦ καθεστώτος τοῦ ὁποίου ἦταν ἐπικεφαλῆς. Διαβάστε πῶς ἔβαλε τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνες πάνω ἀπὸ τοὺς δανειστὲς καὶ τὶς τράπεζες! Ἡ ἱστορία ἔχει ὡς ἐξῆς: τὸ 1936, ἡ Ἑλλάδα τοῦ Ἰωάννη Μεταξᾶ ἀρνήθηκε νὰ συνεχίσει τὴν ἐξυπηρέτησι τοῦ δανείου πὺν εἶχε συνάψει μὲ τὴ βελγικὴ τράπεζα «Societe Commerciale de Belgique». Ἡ κυβέρνησις τοῦ Βελγίου προσέφυγε στὸ Διεθνὲς Δικαστήριον, πὺν εἶχε ἰδρύσει ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, κατηγορώντας τὴν Ἑλλάδα

ὅτι ἀθετεῖ τις διεθνεῖς τῆς ὑποχρεώ-
σεις. Ἡ Ἑλλάδα ἀπάντησε ὅτι ἀδυ-
νατεῖ νὰ ἐκπληρώσει τὶς δανειακῆς
τῆς ὑποχρεώσεις, διότι δὲν μπορεῖ
νὰ θέσει σὲ κίνδυνο τὴν κατάσταση
τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς χώρας! Στὸ ὑπό-
μνημά της, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀ-
νέφερε: «Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλά-
δος, ἀνήσυχη γιὰ τὰ ζωτικὰ συμφέ-
ροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ γιὰ
τὴ διοίκησις, τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ,
τὴν κατάσταση τῆς ὑγείας καὶ τὴν
ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἀσφάλεια
τῆς χώρας, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ
προβεῖ σὲ ἄλλῃ ἐπιλογῇ. Ὅποια κυ-
βέρνησις κι ἂν ἦταν στὴν θέσις της,
θὰ ἔκανε τὸ ἴδιο». Τὸ ἐπιστέγασμα
ἦρθε μὲ τὸ ὑπόμνημα ποὺ κατέθεσε
στὸ Διεθνὲς Δικαστήριον ὁ νομικὸς
ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς κυβέρ-
νησις τὸ 1938, ὅπου τόνισε τὰ αὐ-
τονόητα: «Ἐνίοτε, μπορεῖ νὰ ὑπάρ-
ξει μία ἔκτακτῃ κατάστασις, ἡ ὁποία
κάνει ἀδύνατον γιὰ τὶς Κυβερνήσεις
νὰ ἐκπληρώσουν τὶς ὑποχρεώσεις
τους πρὸς τοὺς δανειστὲς καὶ πρὸς
τὸν Λαὸ τους ... Εἶναι ἀδύνατον νὰ
πληρώσει μία Κυβέρνησις τὸ χρέος
καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ νὰ παρασχεθεῖ
στὸν λαὸ ἡ κατάλληλῃ διοίκησις καὶ
οἱ ἐγγυημένες συνθήκες γιὰ τὴν ἠθι-
κὴ, κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνά-

πτυξη. Πρέπει νὰ ἐπιλέξει ἀνάμεσα
στὰ δύο. Καὶ φυσικά, τὸ καθήκον
τοῦ Κράτους νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν
εὐρυθμὴ λειτουργία τῶν βασικῶν
δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὑπερτερεῖ ἔ-
ναντί τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν της.
Ἀπὸ κανένα κράτος δὲν ἀπαιτεῖται
νὰ ἐκπληρώσει, μερικὰ ἢ ὀλίκα, τὶς
χρηματικῆς του ὑποχρεώσεις, ἂν αὐ-
τὸ θέτει σὲ κίνδυνο τὴν λειτουργία
τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν του κι' ἔ-
χει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀποδιοργά-
νωσις τῆς διοικήσεως τῆς χώρας (σὰς
θυμίζει κάτι;). Στὴν περίπτωσις ποῦ
ἡ ἀποπληρωμὴ τῶν χρεῶν θέτει σὲ
κίνδυνο τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ καὶ τὴ
διοίκησις, ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὑπο-
χρεωμένη νὰ διακόψει ἢ καὶ νὰ μει-
ώσῃ τὴν ἐξυπηρέτησις τοῦ χρέους!»
**Καὶ τὸ Διεθνὲς δικαστήριον δικαίω-
σε τὴν Ἑλλάδα, δημιουργώντας νο-
μικὸ προηγούμενον, στὸ ὁποῖο μάλι-
στα τὸ 2003 στηρίχθηκε ἡ Ἀργεντι-
νὴ καὶ διέγραψε μονομερῶς τὸ με-
γαλύτερον μέρος τοῦ δημοσίου χρέ-
ους της, ἀντὶ νὰ ὑποδουλωθεῖ στὸ
Δ.Ν.Τ.! Ὁ νοῦν νοήτω ...**

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΡΑΦΑΗΛ,
ΝΙΚΟΛΑΟ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου τῶν Ἁγίων
Κάθε Τετάρτῃ στὶς 5.00 μ.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΡΑΦΑΗΛ
Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
9.00 – 1.00 πρῶτὸ ἀνοικτὰ
1.00 – 4.00 Μεσημέρι κλειστὰ
4.00 – 5.30 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Φυλλάδιον
Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»
Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr
Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαὴλ Ἀλιπταρμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,
E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολὲς καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς
Διεύθυνσις: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.